

Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii,
sen vanhana taitaa

SAN FRANCISCO, CAL.

Palvelijatarkeyksestä.

Palvelijain asema ja sen käsittely avaantui silmiäni eteen aivan kuin pellin lasi, sillä olenhan itsekin palvelullut, joka on mitä kurjinta ihmisrääkkäystä. Sattui eteeni, jos jonkinlaisia homekaappeja palvellesani.

Minulle ei palveleminen ollut outoa sillä en paremmasta tietänyt. Tein palvelustyötä jo Suomessa kymmenkunta vuotta. Amerikassa ei ollut tilaisuudessa palvelemaan kun parin vuoden välille. Sen jälkeen menin kristilliseen avioliittoon.

Mutta sen tiedän, että palvelija on asemassa, joka on mitä kurjinta ihmisrääkkäystä sekä vanhassa, että tässä maassa ja toivon, että te palvelijattaren otatte tämän teitä lähinnä olevan asian käsiteltäväksenne oikein tarmolla.

Näyttää jo tosiaankin siltä, että uuelmani tullaan panemaan käytäntöön, sillä minä olen unoksunut, että joskus tulee aika, jolloin palvelijain tulevat vaatimaan oikeuksiaan edes niin paljon, että heitä kohdeltaisiin ihmisinä.

Sis koko maailman palvelustyöt liittykää yhteen ja puokaa niin vahva köysi, ettei sitä voi kukaan katkaista.

Täytyy myöntää, että niitä on palvelustytöitä, jotka ovat merkitty pienemmällä merkeillä (vähemmällä kyvyillä varustettuja) mutta niillehän sitä ei maksetakaan sitä palkkaa min kä suapi ammattitaitoinen palvelija. Minä tiedän palvelijan, joka keitti kannunmuna kaksi tuntia eikä saanut siitä pehmeiksi. Eriä palvelija keitti sata kolmekymmentä dollaria pyykkipadassa emäntänsä yöpaldan taskussa. Ei tyttö tiennyt sitä, että armollisella rouvalla täytyy pettoverina olla niin suuri summa rahaa. Tiedän myöskin erään tytön, joka keitti sihtysraudat emäntänsä soppapadassa. Emäntä pani tytön puhdistamaan sihtysrautoja ja tyttö pisti sihtysraudat armollisen emäntänsä soppapataan kiehumaan. Tyttö selitti, että raudat olivat niin vahvassa ruosteessa, että niitä ei olisi muuten voinut saada puhtaitseksi, jos ei oikein kiehua! (Ja puhdistuivatko raudat sitten? — Toim.) Mutta emäntä ei siitä oikein tykännyt. Otti tyttöä olkapäistä ja ravisteli niin, että patitit lentelivät ympäri kyökkiä.

Mutta tyttö ei osannut työtään eikä ymmärtänyt emäntänsä puhetta, joka seikka tällaisen kohtauksen se- littää.

Minun asunnossani on asunut keran oikein ammattitaitoinen keittäjä. Antakaa minun sanoa se teille. Sillä on joltakin vuosia kulunut, kun se tapahtui. Kaksi tyttöä pyysi asuntoa luonani siksi kunnes he saavat kun- nollisen palveluspaikan. Eivät he olleet aatteen kannattajia. Toinen läh- ti kaupungille ostoksille ja lupasi tuoda jonkinlaisia aineita, josta voi- si keittää soppaa.

Ensiksi sanon, kaikkien väärinym- määrysten välttämiseksi, että kumpi- kaan näistä keittäjistä ei tuntenut hajua.

Kaupungille lähtenyt palasi ostok- sillaan tuoden mukanaan suuren kää- rön lehmän sisuskertaa (Olipa erinoinen soppavärkki! — Toim.) ja sitten se paremmin ammattitaitoinen pe- rehtynyt ruuseli keittämään soppaa. Olin toisessa huoneessa, kun sinne alkoi haista ihan kuin olisi joku raa- to rämelköstä vedetty. Menin kyök- kiin ja tarkastin joka palkan, mutta en löytänyt mitään sellaista joka ol- si jäänyt minulta mätänemään ja hal- semaan. Huomioni sattui heilan pääl- le ja hoksasin, että sehän onkin ko- kin soppapata. Huomautin, että sinä- hän olet ostanut mätää lihaa. Siitä tietysti kokki kovasti suuttui.

Minun ulos rappusille istumaan, kun en mitenkään voinut olla sisällä. Naapurin emäntä oli laittamassa pyykkiänsä ulos. Huomasin hänen ot- tavan suuremman siemauksen meil- tä tulevaa hajua, joka tunki ulos kyö-

kistä oikein porvoon mitalla. Hän sanoi:

Hei missis mikä se on joka niin kauheasti haisee? Aivan kuin olisi skonkki ollut ympärillä.

Minä sanoin, että luulen olevan sen samaa hajua, joka ajoi minut tänne rappusille. Hän sanoi taas:

— Mitä on tekeillä? ja nypristi ne- nänsä.

Minä vastasin että meidän tytöt keittävät soppaa. Naapurini sen kuul- tuaan uhkasi "rästävittää" minut si- tä, että annan sellaista talossani keittää. Minä vastasin hänelle, että — Et sinä sille mitään voi, he o- vat ensiluokan kokkeja.

Mutta naapurini oli varma siitä että "koko kaupunginosa" tulee sa- raaksi siitä hajusta.

Vanhempi näistä keittäjistä oli me nettänyt hajunsa, ehkä lihan käryy- tyksessä ja toiselle oli kasvanut jon- kinlainen esine hajuaistinten tilalle. Ja niin he kumpikin menivät meiltä keittämään hyvähajuisia ruokia ar- mollisille rouvilleen. En ole kuullut kummastakaan mitään sen soppa- perästä, jonka he meillä keittivät. Toi- von vaan, että onnistuisivat soppa- sa keittämisessä edelleenkin ja tul- sivat riiveini.

Pyydän, älkää hyvät siskot ottako tätä nokkaanne, te jotka olette jo selvillä asioista, sillä tämä yllämai- nitsemani soppakeitto ei kuulu jär- jestyneille palvelustytöille. Toivon vaan, että seisotte lujina oman etu- ne parantamiseksi. Tätä asiaa ei saa lyödä laimin, ei kautta taivasten! Aika on jo tullut avata jokaisen silmän- sä suuriksi kuin kahvikupit, että näette.

Mrs A. ARO.

WOODLAND, WASH.

Koskapa se kesäkin on tullut jo hieman lämpöisemmäksi, niin pitäsi taas vähän "kirivata" Toverittaren nuorten osastoon, ettei se kokonaan kuolisi. Oletteko lukeneet mitä Tyne Enquist vilme numeron lasten osas- tassa sanoo nuorten osastosta. Jos ette ole, niin tehkää se nyt, sillä se on lukemisen arvoisen.

Eikö Toverittären lukijain joukos- sa ole maalaisnuoria? Kaiken ai- kaa mitä olen Toveriarta lukenut, en ole nähnyt viittaustakaan siihen suuntaan, että sillä olisi maalaisnuo- rison joukossa lukijoita. Ei näy kir- joituksia muuta kuin kaupunkilaisten nuorison kurjista oloista.

Vaikka kapitalismin riistojärjestel- mä ei ole jättänyt pienviljelijääkään huomioonottamatta, on täällä nuori- solla kuitenkin vapaamat otot, kun johtajina ovat omat vanhemmat, jotta ei tarvitse olla vieraan orjana. Seuran puolesta kyllä maaseudulla on useammassa tapauksessa hiljai- sempaa kuin kaupungissa, sillä ei ole tilaisuutta olla aina niin isoissa jou- koissa ja huvituksissa kuin kaupun- kipaikoissa. Vaikka nuoret kaipaa- vatkin luonnollisesti huvia, on se kuitenkin meille työläisille nykyai- kana vähemmän tärkeää.

Tuota niin, tytöt hoi! Vastatkaapa minulle tämä kysymys, että miksi ty- töiltä kuluu ja on pakko kuluu vaat- etukseen enemmän rahaa kuin poj- lta. Minä luulen että se on synnä, että tytöt ovat enemmän koristelu- haluisia, kuin pojat. Minun luuloni ei kuitenkaan ole pätevä, sillä näin maalaisena en oikein tunne tätä asi- aa, vaan pysyn luulossani kunnes saan oikean syyn tietää, joten sopii ryhtyä asiaa minulle selvittämään.

Astorian "Nuorelle" paljon kiitok- sia.

Kai lopetan nyt tälle kertaa, joten "pai, pai".

Toveruudella

POIKA.

Astorian s. s. osaston ompelu- seuran kokoukset pidetään osas- ton talolla joka torstai ilta kello 8. Osote 262 Taylor ave.

NUORISOLLE

Vieläkin siitä, miten Amerikan suomalainen nuoriso voi par- haiten hyödyttää sosia- listipuoluetta.

Toverittaren nuorten numerös- sa puhuttiin yllämainitusta kysy- myksestä monipuolisesti. Siinä koetin puolestani painaa mielin sitä seikkaa, että nuorison olisi varustauduttava ottamaan osaa maan poliittiseen toimintaan sekä kaikkiin työväenliikkeen haaroih- in. Sanoin, että olisi tutustutta- va maan tapoihin, lakeihin ja y- leisiin asioihin ja nuorten jäse- niemme olisi koulutettava itsen- sä, opiskeltava erilaisia aloja, vaikkapa se kysyisi heiltä uhra- uksiakin, niin että joukossamme olisi kykeneviä henkilöitä täyttä- mään yleisiä virkapaikkoja kuin myöskin ajamaan työväenasioita eri aloilla.

Nyt kirjoittaa s. s. järjestön sihteeri J. F. Mäki siitä, että olisi tarpeellista saada "s. s. järjestön jäsenistö kiinteämpään yhteistoimintaan emäpuoluen kanssa."

Yhdyn hänen kirjoituksensa täydellisesti ja samalla kun toi- von, että siihen voitaisiin jo nykyisellään ollen päästä jossakin määrin, niin tiedän, että se on nykyinen nuoriso, maassa kasva- nut sekä nuoret, joille on vielä kielenoppiminen helpompaa kuin vanhemmille, jotka tämän yhteen sulautumisen ja yhteisymmärryk- sen voivat täydellisemmin aikaan saada, jos he vaan tämän tärke- än seikan täydellisesti tajuavat. Liitän siis tähän loppuosan tov. Mäen kirjoituksesta, joka hyvin sopii nuorisolle varteen otetta- vaksi. Mäki kirjoittaa:

Sama on juttu, kun tulee kys- symykseen käytännöllinen poliit- tinen toiminta. Useimmilla paikkakunnilla, missä amerikalaisia ei ole vielä saatu hereille ja mu- kaan puoleen, ei ole voitu aseta- ta ehdokkaita kaupunkien, kaun- tien ja townshippien vaaleissa, kun ei ole ollut kykeneviä hen- kilöitä. Täten on koko poliittinen toiminta pysynyt vieraana. Ei ole jouduttu ottamaan selvää millä tavalla olisi meneteltävä saadak- semme puolueen ehdokkaat vir- ralliselle äänestyslipulle ja mil- laisia ehtoja ehdokkaiden on täy- teittävä. Koko homma on pysy- nyt jäsenistölle salaperäisenä ja käsittämättömänä. Kun asiat o- vat näin, niin siitä saattaa ennen pitkää kehittyä poliittisen toi- minnan halveksuminen, varsin- kin, jos on ahkeria agitaattoreita alituisen terottamassa mielin sitä käsitystä, että työläisillä ei ole mitään tekemistä poliitiikan kanssa.

En tahdo sanoa, että amerika- laiset toverit olisivat niin erin- omaisen kykeneviä mainitunlai- sissa asioissa. Aivan hyvin saat- taan niin olla, että heissäkin on paljon sellaisia, jotka eivät ole erityisemmin noita asioita tutki- neet. Mutta maassa syntyneinä

ja maankielen taitoisina ovat ne heille pakostakin jossakin mää- rin selvinneet. He saavat niistä jonkunlaisia tietoja vähitellen, ollessaan näitä asioita tuntevien henkilöiden kanssa enemmän kansakäymisessä kuin vieraskie- liset.

Tämä johtaakin mieleemme sen seikan, että ulkomaalaissyntyisellä on voitettavanaan paljon suuremmat vaikeudet kuin maasa syntyneellä ja kasvaneella. Mutta nuo vaikeudet täytyy voit- ta, muuta keinoa ei ole. Me olemme tämän maan valinneet kodiksemme ja meidän täytyy päästä tuntemaan sen hyvät ja pahat puolet. Sosialisteina mei- dän täytyy kyetä ei ainoastaan arvostelemaan nykyistä järjestel- mää ja sen laitoksia, vaan myös- kin osottamaan miten parannus on saavutettavissa. Olemassa- olevia yhteiskunnallisia laitoksia ja lakeja ei voi edes arvostella- kaan johdonmukaisesti, ellei niiden historiaa täydellisesti tunne.

Luullakseni olisi edullista, että paikkakunnilla missä on eri kielisi- ä osastoja, pidettäisiin osasto- jen kesken yhteisiä perheiltamia, joissa eri osastojen jäsenet pää- sisivät tutustumaan toisiinsa. Yhteisiä agitatoritilaisuuksia pitäisi toimia usein. Ne vahvis- tavat yhteistunnetta ja toveruus- henkeä. Kaunti- sekä valtiojär- jestöjen kokouksiin pitäisi aina ottaa osaa. Samoin myöskin vaaleissa pitäisi aina asettaa sosia- listipuolueen vaalilista, vaikkapa ehdokkaiksi ei löytyisikään täy- sin päteviä henkilöitä. Siellä missä on olemassa englanninkie- linen osasto, sekä toisia vieras- kielisiä osastoja, niin virkailija- ehdokkaiden asettaminen, kuten kaikki muutkin yhteiset tehtävät, täytyy tapahtua kaikkien osasto- jen yhteisestä toimesta. Mutta vaikka suomalainen osasto olisi aivan yksinäänkin, niin siltikin pitäisi ottaa vaaleihin osaa. Se on nimittäin parhainta koulutus- ta käytännöllisessä politiikassa ja siten samalla valmistetaan ti- laisuus äänestämiseen sosialisti- sille äänestäjille. Silloin voi- daan myöskin ryhtyä harjotta- maan vaaliagitatoritilaisuuksia ja saa- daan yleisö kuuleman puolueen puhujia ja lukemaan vaalikirjal- lisuutta. Kaikki tilaisuudet on käytettävä liikkeemme edistämi- seksi ja tunnetuksi tekemiseksi.

Kun päästäisiin läheisempään vuorovaikutukseen amerikalais- ten toverien kanssa niin samal- la kun suomalaiset voisivat oppia heiltä paljon, voisivat suoma- laiset myöskin heille opettaa monta terveellistä läksyä. Suo- malainen sosialistiliike on puh- taasti proletaarista liikettä ja siis jo suomalaiset alkavat kiin- teämmin ottaa osaa puolueen toimintaan, voivat he vaikuttaa siihen hyvin elähyttävästi. — Me olemme olleet näihin asti a- laikäisten asemassa, mutta nyt